

Obred preminuća sv. našega oca Franje

(bez večernje)

Obred se preminuća slavi u predvečerje svetkovine sv. našega Oca Franje.

Slavlje započinje ulaznom procesijom. Dok predsjedatelj slavlja, ogrnut bijelim plaštem, s poslužnicima ide u procesiji prema oltaru zajednica pjeva ulaznu antifonu:

Ulazna antifona: **Zdravo, sveti Oče**

Došavši pred oltar sv. Franje, predsjedatelj iskaže čast oltaru i započinje slavlje znakom križa i uvodnim pozdravom:

- R: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.
- O: Amen!
-
- R: Gospodin koji donosi mir i dobro bio s vama.
- O: I s duhom tvojim.

Potom predsjedatelj kratkim riječima uvede okupljenu zajednicu u slavlje i pozove na sabranost. To može učiniti ovim riječima:

- Braćo i sestre, onih nekoliko dana
- što su mu preostali do njegovog blaženog preminuća,
- sveti je naš otac Franjo
- ponizno upućivao hvale Bogu,
- a svoju je braću poticao
- da zajedno s njim pjevaju pohvale Kristu.
- Sam je, koliko su mu to dopuštale tjelesne snage,
- zapjevao psalam
- *Glasom svojim Gospodinu vapijem,*
- *glasom svojim Gospodinu se molim.*
- Pozvao je i sva stvorenja da hvale Boga,
- te ih je riječima što ih je svojevremeno sam napisao
- poticao na ljubav prema Svevišnjemu.
- Štoviše, i samu je smrt, pred kojom svi osjećamo strah,
- poticao na hvale i, hrleći joj radosno u susret,
- pozivao je da svrati k njemu govoreći:
- *Dobro mi došla, sestrice smrti!*
- Saberimo se u poniznoj i iskrenoj vjeri
- da bismo po ovom spomenu Franjina preminuća
- i mi mogli biti dionici istih darova nebeskih.
- (Usp. 2 Čel. 217)

Nakon kratke šutnje svi sjednu, a jedan od čitača čita izvješće sv. Bonaventure o blaženom preminuću svetoga našeg Oca Franje:

Iz izvješća sv. Bonaventure o preminuću svetoga našeg oca Franje

Kad se napokon približio čas njegova preminuća, dao je k sebi pozvati svu braću koja su se ondje našla. S obzirom na svoju smrt hrabrio ih je utješnim riječima i očinski poticao na ljubav Božju. Govorio im je o strpljivosti, siromaštvu i vjernosti prema Rimskoj Crkvi, a svim je ostalim uredbama pretpostavio sveto Evanđelje.

Dok su sva braća naokolo sjedila, nad njima je u obliku križa ispružio prekrizene ruke, jer je taj znak uvijek volio, te je svu, i nazočnu i odsutnu braću blagoslovio snagom i imenom Propetoga. Osim toga je dodao: Ostanite mi zdravo, svi moji sinovi, u strahu se bliži kušnja i nevolja, sretnih li onih koji će ustrajati u onome što su započeli. Žurim se Bogu čijoj vas milosti preporučujem.

Kad je Bogu nadasve dragi čovjek dovršio te očinske opomene, naredio je da mu se donese evanđelistar i da se čita Evanđelje po Ivanu koje počinje riječima: "*Bijaše blagdan Pashe*".

Po završetku izviješća sv. Bonaventure, svi ustanu, upale unaprijed pripravljene svijeće, te s upaljenim svijećama slušaju navještaj Evanđelja.

Predsjedatelj pokadi Knjigu Evanđelja, znamenuje je znakom križa te navijesti Evanđelje (Iv 13, 1- 17)

- R: Gospodin s vama
- O: I s duhom tvojim
- R: Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu
- O: Slava tebi, Gospodine

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus, znajući da mu je došao čas kad će otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji su na svijetu, iskaza im do vrhunca ljubav.

Za vrijeme večere - već bijaše đavao nadahnuo Judu Išariatskoga da ga izda - Isus, svjestan da mu je Otac sve predao u ruke, da je od Boga došao i da se Bogu vraća, skine ogrtač, ustane od večere, uzme ubrus i s njime se opaše. Zatim ulije vodu u posudu za pranje te počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim bijaše opasan.

Tako dođe do Šimuna Petra. Ovaj mu reče: "Gospodine, zar ti da meni pereš noge?" Isus mu odgovori: "Što ja činim, ne možeš razumjeti sada, ali ćeš razumjeti poslije!" "Ne, nikada mi ti nećeš prati noge", odvrati mu Petar. "Ako te ne operem - reče Isus - nećeš imati dijela sa mnom." "Onda, Gospodine - odvrati mu Šimun Petar - ne peri mi samo noge nego i ruke i glavu!" Isus mu reče: "Tko je okupan, treba mu oprati samo noge. On je potpuno čist. I vi ste čisti, ali ne svi. Znao je, naime, tko će ga izdati, zato je i rekao: "Niste svi čisti."

Kad im oprao noge, uze svoj ogrtač, ponovno sjede za stol pa im reče: "Razumijete li što sam vam učinio? Vi mene zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite, jer ja to jesam. Ako, dakle, ja - Gospodin i Učitelj - oprah vama noge, treba da ih i vi perete jedni drugima. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih. Zaista, zaista, kažem vam, nije sluga veći od gospodara niti je poslanik veći od onoga koji ga šalje. Kad to znate, blago vama ako to i činite!

Riječ Gospodnja.

Nakon navještaja Evanđelja, predsjedatelj slavlja pozove nazočne da zajedno ispjevaju psalam što ga je sveti otac Franjo pjevao prije nego se preselio Gospodinu:

Braće i sestre, blaženi je Franjo, predajući dušu Gospodinu, zapjevao ponizno *Glasom svojim Gospodinu vapijem, glasom svojim Gospodinu se molim*. I mi istom pjesmom ponizno uputimo svoje vapaje Svevišnjemu, njemu prikažimo svoje tjeskobe jer on je naše utočište.

Glasom svojim Gospodinu vapijem (Ps 142)

- Glasom svojim Gospodinu vapijem
- glasom svojim Gospodinu se molim.
- Izlijevam pred njim molitvu svoju,*
- tjeskobu svoju **pred** njim kazujem,
- Kad kolne u meni **duša** moja,*
- ti znaš **staze** moje.
- Na ovom putu **kojim** hodim*
- sakriše mi zamku.
- Gledam nadesno i vidim:*
- nema nikoga tko **bi** me poznao.
- Nije moguće **da** bježim*
- i nitko se ne brine za **dušu** moju.
- Vapijem k tebi, Gospodine,
- i rekoh: ti si nada moja,*
- dio moj u zemlji živih.
- Pazi na molitvu moju,*
- jer sam **vrlo** ponižen.
- Oslobodi me od onih koji **me** progone,*
- jer su **jači** od mene.
- Izvedi iz tamnice dušu moju da slavim **ime** tvoje,*
- iščekuju me pravedni dok **me** ne nagradiš.
- Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu,*
- kako bijaše na početku, tako i sada i vazda. †
- i u vijeke vjekova. Amen.

Zatim presjedatelj obreda, zavšavajući izviješće o blaženoj smrti svetoga Franje, nastavi:

Kad su se konačno na njemu ispunila sva otajstva i kad se njegova duša lišila tijela i utonula u ponor ljubavi Božje, blaženi je čovjek usnuo u Gospodinu.

Svi ostanu kratko u šutnji, a potom s upaljenim svijećama pjevaju slijedeću antifonu:

O presveta dušo

Nakon otpjeva svi ugase svijeće i sjednu, a predsjedatelj slavlja održi prigodnu homiliju.

Nakon homilije svi ostanu sjediti te nakon kraće šutnje čitač čita Izviješće brata Ilije o smrti svetog Franje.

Izviješće brata Ilije o smrti svetog oca Franje

Sjećajte se našega oca i brata Franje i molite mu se!

Prije nego započnem govoriti, uzdišem, i s pravom: kao voda moji se razlijevaju krici, jer obistinjuje se moje strahovanje, obistinjuje se i vaše, snalazi me, evo, čega se bojah, snalazi i vas, jer je daleko od nas tješitelj, koji nas je nosio na svojoj ruci kao ovce; otišao je u daleku zemlju. Drag Bogu i ljudima primljen je u sjajne stanove.

Uistinu, prisutnost brata i oca našega Franje bila je svjetlo ne samo u nama koji smo bili blizu, nego i onima koji su od pravoga Svjetla, obasjao je one koji su bili u tami i koji su sjedili u smrtnoj sjeni, da bi

upravio njihove noge na put mira. To je i učinio kao pravo sunce. Onaj koji s visine izlazi obasjavao je njegovo srce i zapalio je volju njegovu žarom svoje ljubavi, i on je propovijedao kraljevstvo Božje obrativši srca otaca k sinovima i nerazumne k razumnosti pravednih, i po svem svijetu spremio je Gospodin novi narod. Ime mu se pročulo od dalekih otoka i čitav se svijet divio čudesnim njegovim djelima.

Nemojte se, sinovi i braćo, žalostiti zato što se čak to dogodilo, jer otac sirota, Bog će nas tješiti svojom svetom utjehom; pa ako već plačete, plačite nad sobom, ne nad njim. Jer usred života u smrti smo, a on je iz smrti prešao u život.

Radujte se, jer prije nego je bio uzet od nas kao drugi Jakov blagoslovio je sve svoje sinove i svima oprostio grijeh, koje je tko od nas djelom ili mišlju učinio protiv njega.

I to rekavši, javljam vam veliku radost i čudo novo. Odvijeka se nije čulo za takav znak, osim u Sinu Božjemu, koji je Krist Gospodin. Kratko vrijeme prije smrti brat i otac naš pojavio se raspet; na svome je tijelu nosio pet rana koje su doista biljezi Kristovi. Njegove su ruke i noge imale ubode čavala, probodene s obiju strana, rane su bile trajne i pokazivale su crnu boju čavala, a njegova su se rebra pojavila kopljem probodena i često su gubila krv.

Zato braćo, blagoslivljajte Boga i hvalite ga pred svima, jer nam se smilovao i sjećajte se oca i brata našega Franje na hvalu onoga koji ga je uzveličao među ljudima i proslavio ga pred anđelima.

Molite za njega, kao što je od nas prije tražio i molite njega da nas Bog s njime učini dionicima svoje svete milosti.

Amen.

Slijedi vjernička ili sveopća molitva:

Predraga braćo i sestre, dok se u ovome svetom slavlju spominjemo blaženoga preminuća Serafskoga Oca i čudesnih djela što ih je Svevišnji izveo po njemu, s pouzdanjem iznesimo Ocu nebeskom svoje potrebe i potrebe cijeloga svijeta. Molimo ga zazivajući:

Po zagovoru svetoga Franje, usliši nas, Gospodine!

1. Gospodine, ti nam objavljuješ da vjerodostojno življenje evanđelja obnavlja Crkvu u njezinoj blizini čovjeku i u jasnoći gledanja tvoga lica. Vodi i danas svoju Crkvu putem evanđelja kako bi svim ljudima mogla naviještati Istinu, molimo te.
2. Gospodine, ti svim ljudima u Crkvi daješ vlastito poslanje. Čuvaj u duhu evanđeoskoga služenja pastire Crkve - papu Benedikta, nadbiskupa našega Josipa, sve biskupe i svećenike da pastirskom mudrošću prepoznaju dar svakoga poslanja i budu mudri čuvari zajedništva u Crkvi, molimo te.
3. Gospodine, milosne početke Franjevačkoga reda i svoj poziv na služenje sveti je Franjo stavio u službu sveopćega poslanja Crkve. Prodahni žarom svoga Duha sve članove velike franjevačke obitelji da i danas budu osjetljivi na potrebe Crkve te po »nasljedovanju stopa Gospodinovih« budu živi ures tvojoj Crkvi, molimo te.
4. Gospodine, ti si Crkvu u našem narodu obnavljao i u vjernosti čuvao po apostolskom djelovanju i redovničkom posvećenju mnogih zajednica koje slijede Franjino pravilo života. Vрати našoj franjevačkoj zajednici evanđeoski zanos i obdari je novim članovima koji će biti pronositelji tvoje ljubavi među siromašnima i zaboravljenima, molimo te.
5. Gospodine, ti si franjevačku obitelj uresio braćom i sestrama koji, živeći u svijetu, slijede duh franjevačke malenosti. Neka njihova prisutnost u svijetu izgrađuje naše društvo u istinskoj pravednosti i svesrdnoj zauzetosti za kršćansko lice našega naroda, molimo te.

6. Gospodine, povjeravamo ti svu pokojnu braću i sestre, osobito one koji su nas zadužili svojim nesebičnim darivanjem i primjerom života. Njihovo služenje nagradi vječnošću gledanja tvoga lica, molimo te.

Predsjedatelj potom pozove vjernike na Molitvu Gospodnju:

Upravimo Ocu nebeskom svoju molitvu, iščekujući dolazak njegova Kraljevstva:

Oče naš ...

Svevišnji Bože, ti si svetom našem ocu Franji, siromašnom i poniznom svome sluzi, na današnji dan udijelio nagradu vječnoga blaženstva. Smjerno te molimo: prosvijetli nas i nadahni svojom milošću da bismo življenjem Kristova evanđelja bili svjedoci tvoje blizine svakom čovjeku i tako postali dostojni istoga blaženstva među tvojim svetim. Po Kristu Gospodinu našem.

Predsjedatelj stavi tamjan u kadionik, nakloni se i pokadi relikvijar s relikvijama sv. Franje. Predsjedatelj iskaže čast relikvijama na uobičajeni način, a potom to čine svi nazočni dolazeći pred oltar. Kroz to vrijeme zbor pjeva prikladnu pjesmu o sv. Franji.

Kad svi iskažu čast relikvijama, predsjedatelj blagoslovi sve nazočne:

Blagoslov i otpust

Predsjedatelj:

Naklonite se za blagoslov.

R: Gospodin s vama.

O: I s duhom tvojim.

Neka vas blagoslovi Gospodin i neka vas čuva!

Amen.

Neka vas licem svojim obasja, milostiv neka vam bude!

Amen.

Neka pogled svoj svrne na vas i mir vam podari!

Amen.

I sve vas ovdje okupljene blagoslovio svemogući Bog

Otac i Sin + i Duh Sveti. Amen.

Idite u miru.

Bogu hvala.